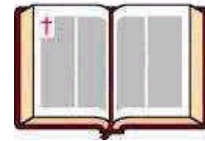

Lisää Room. 5:sta?
Klikkaa kuvaa.

Hyvä Sisärengaslainen,

Roomalaiskirjeen 5. luvussa Paavali opettaa kaikkein keskeisimmästä: Jeesuksen sovitustyöstä.

Kysymyksiä, esirukousaiheita yms. voit lähettää osoitteeseen pastori@tunti.com.

Kun nyt Jumala on tehnyt meidät, jotka uskomme, vanhurskaiksi, meillä on Herramme Jeesuksen Kristuksen ansiosta rauha Jumalan kanssa. (Room. 5:1)

Paavali on jo edellisen luvun lopussa opettanut, että Jeesuksen kuolema ja ylösnousemus ovat tuottaneet meille syntien anteeksisaamisen ja vanhurskauden. Nyt Paavali jatkaa ajatusta ja kertoo, mitä vanhurskauttamisesta

seuraa suhteessa Jumalaan: Meillä on nyt rauha Jumalan kanssa. Synnin aiheuttama välirikko ihmisten ja Jumalan välillä on korjattu ja vihollisuuden tilalla on rauha ja sovinto.

Kristus on avannut meille pääsyn tähän armoon, jossa nyt lujasti pysymme. Me riemuitsemme siitä toivosta, että pääsemme Jumalan kirkkauteen. Me riemuitsemme jopa ahdingosta, sillä tiedämme, että ahdinko saa aikaan kestävyyttä, kestävyys auttaa selviytymään koetuksesta ja koetuksesta selviytyminen antaa toivoa. Eikä toivo ole turha, sillä Jumala on vuodattanut rakkautensa meidän sydämiimme antamalla meille Pyhän Hengen. (Room. 5:2-5)

Jumalan armo ei ole jokin asia, joka meillä on kun onnistumme pitämään siitä kiinni, jonka menetämme, kun lankeamme, ja jonka saamme takaisin, kun kadumme. Armo on ennemminkin kuin olotila, johon me olemme päässeet Jeesuksen tähden, ja jossa me nyt olemme, kun uskomme Jeesukseen. Armo on kuin huone, jonka seinät ja katto ympäröivät meitä. Tässä huoneessa me elämme, lankeamme, pyydämme anteeksi, rukoilemme, olemme heikkoja etc. ja samalla olemme koko ajan armahdettuja ja Jumalan silmissä pyhiä ja puhtaita. Vasta jos luovumme uskosta, joudumme pois armosta ja olemme taas

Jumalan vihan alla.

Jumalan armossa eläminen ei ole kuitenkaan lopullinen päämäärä, vaan me odotamme iankaikkista elämää Jumalan kirkkaudessa. Jumala on antanut sydämiimme Henkensä vakuudeksi siitä, että taivas odottaa meitä. Jumalan armossa ja Pyhän Hengen voimassa ahdingot ja vaikeudetkin ovat vain lisäämässä sydämessämme toivoa, joka ei ole vain toiveajattelua tai unelmointia, vaan varmuutta siitä, että Jumalan lapset saavat kerran periä Isänsä valtakunnan.

Meistä ei ollut itseämme auttamaan, mutta Kristus kuoli jumalattomien puolesta, kun aika koitti. Tuskin kukaan haluaa kuolla edes nuhteettoman ihmisen puolesta; hyvän ihmisen puolesta joku ehkä on valmis antamaan henkensä. Mutta Jumala osoittaa rakkautensa meitä kohtaan siinä, että Kristus kuoli meidän puolestamme, kun vielä olimme syntisiä. Kun hän nyt on vuodattamalla verensä tehnyt meidät vanhurskaiksi, hän vielä paljon varmemmin pelastaa meidät tulevalta vihalta. Jos kerran Jumalan Pojan kuolema sovitti meidät Jumalan kanssa, kun olimme hänen vihollisiaan, paljon varmemmin on Jumalan Pojan elämä pelastava meidät nyt, kun sovinto on tehty. Eikä siinä vielä kaikki. Me saamme myös riemuita Jumalastamme, kun nyt olemme vastaanottaneet Herramme Jeesuksen Kristuksen valmistaman sovituksen. (Room. 5:6-11)

Jumalan armo ja Kristuksen sovitustyö ovat täysin riippumattomia meidän tahdostamme tai avustamme. Tämä tulee erityisen hyvin esiin siinä, että Jeesus kuoli puolestamme, kun vielä olimme hänen vihollisiaan. Jumala siis teki kaiken valmiiksi antamalla Poikansa ristille meidän syntiemme tähden (lue 2. Kor. 5:18-21). Jeesus on kuollut koko maailman synnin tähden ja siten sovittanut koko maailman Jumalan kanssa – tahdoimme me sitä tai emme. Pelastus tulee lopulliseksi, kun Jeesus viimeisenä päivänä tulee pelastamaan omansa Jumalan vihalta,

joka kohtaa maailman synnin (lue Room. 1:18 ja 1. Tess. 1:10).

Jeesuksen ristillä valmistaman sovituksen me otamme vastaan uskomalla evankeliumin, ja niin saamme riemuita Jumalastamme ja tulevasta pelastuksesta.

Yhden ainoan ihmisen teko toi maailmaan synnin ja synnin mukana kuoleman. Näin on kuolema saavuttanut kaikki ihmiset, koska kaikki ovat tehneet syntiä. Olihan synti maailmassa ennen lain antamistakin, mutta missä lakia ei ole, siellä ei synneistä pidetä kirjaa. Kuolema kuitenkin hallitsi Aadamista Moosekseen asti kaikkia, myös niitä, jotka eivät Aadamin tavoin syyllistyneet rikkomukseen. Aadam oli esikuva siitä, joka oli tuleva. (Room. 5:12-14)

Aadam, ensimmäinen ihminen, edusti koko ihmiskuntaa. Hänen syntiinlankeemuksensa oli samalla koko maailman

syntiinlankeemus. Aadamin lankeemuksen kautta synti ja sen seurauksena kuolema pääsivät Jumalan luomaan maailmaan, ja

siksi jokainen ihminen on syntinen ja kuolee. Tätä sanotaan perisyntiseksi.

Paavali erottaa toisistaan ajan ennen Mooseksen lain antamista ja ajan sen jälkeen. Aadam rikkoi selvän Jumalan

antaman käskyn ja samoin lain antamisen jälkeen me rikomme Jumalan käskyjä. Aadamin jälkeen ennen Moosesta ei ollut selkeitä käskyjä, mutta synty – ihmisen luontainen pahuus – kuitenkin oli maailmassa ja sai aikaan kuolemaa.

Rikkomusta ei kuitenkaan voi verrata armoon. Yhden ainoan ihmisen rikkomus on tosin tuottanut kaikille kuoleman, mutta vielä paljon runsaammin ovat Jumalan armo ja hänen lahjansa tulleet yhden ainoan ihmisen, Jeesuksen Kristuksen, ansiosta kaikkien osaksi. Tätä lahjaa ei voi edes verrata yhden ihmisen synnin seurauksiin, sillä yhden ihmisen teon seurauksena oli kadotustuomio, mutta Jumalan armosta kaikkien rikkomusten seuraukseksi tulikin vapauttava tuomio. Yhden ihmisen rikkomus aiheutti sen, että kuolema pääsi hallitsemaan tämän yhden vuoksi. Paljon enemmän tulevat ne, jotka saavat omakseen vanhurskauden ylenpalttisen armon ja lahjan, elämään ja hallitsemaan yhden ainoan ansiosta, Jeesuksen Kristuksen. (Room. 5:15-17)

Aadam on yksi Jeesuksen vanhatestamentillisista esikuvista – tosin käänteisesti. Samoin kuin Aadamin lankeemuksessa koko ihmiskunta lankesi, samoin Jeesuksen sovitusteossa koko ihmiskunta sovitettiin. Aadamin ja Jeesuksen teot vastaavat toisiaan, kuitenkin niin, että Jeesuksen meille hankkima armo on paljon suurempi kuin Aadamin teon seurauksena ihmiskunnan osaksi tullut kuolema.

ihmiskunta sovitetaan ja saa iankaikkisen elämän. Aadamin jälkeläisiä ja osallisia synnistä ja kuolemasta me olemme luonnostamme. Jeesuksen ”jälkeläisiä” ja osallisia vanhurskaudesta ja elämästä olemme, kun uskomme häneen.

Aadamissa koko ihmiskunta kuolee ja saa kadotustuomion, Jeesuksessa koko

Niin kuin siis yhden ainoan rikkomus tuotti kaikille ihmisille kadotustuomion, niin riittää yhden ainoan vanhurskas teko antamaan kaikille ihmisille vanhurskauden ja elämän. Niin kuin yhden ihmisen tottelemattomuus teki kaikista syntisiä, niin yhden kuuliaisuus tekee kaikista vanhurskaita. Laki tuli maailmaan sitä varten, että rikkomus tulisi suuremmaksi. Mutta missä synty on tullut suureksi, siellä on armo tullut ylenpalttiseksi. Niin kuin synty on hallinnut ja vienyt kuolemaan, niin on armo hallitseva ja johtava ikuisen elämään, koska Herramme Jeesus Kristus on lahjoittanut meille vanhurskauden. (Room. 5:18-21)

Jeesus oli kuuliainen Jumalan tahdolle kuolemaan asti, ja me saamme nyt lukea hänen kuuliaisuutensa hyväksemme. Jumalan laki on annettu meille kertomaan, mikä on Jumala tahto, mutta me emme

pysty noudattamaan sitä. Meistä ei tule kuuliaisia lain noudattajia, vaan laki päin vastoin paljastaa meille synnin ja tekee sen siten yhä suuremmaksi. Mutta missä synty tulee suureksi, siellä armo tulee aina vain

suuremmaksi, sillä armo on aina syntiä suurempi. Siksi uskossa kasvaminen on

yksinkertaisimmillaan yhä enenevää synnin ja armon tuntemista.

Pähkäiltävää

- **Miten rauhan Jumalan kanssa voi kokea?**
- **Mitä on elämä armossa?**
- **Miten käytännössä näkyy se, että ihmiskunta on langennut syntiin?**